

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1190/2024
30.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Надежде Видић, Владиславе Милићевић, Бранке Дражић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Момирски, адвокат из ..., против туженог "Центропројект – Архитектура, Инсталације и Конструкције" а.д. Београд, чији је пуномоћник Иван Вујић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3116/2023 од 03.11.2023. године, у седници одржаној 30.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3116/2023 од 03.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3116/2023 од 03.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3546/2019 од 06.10.2022. године, исправљене решењем истог суда од 19.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован основни тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му на име неисплаћене зараде за период од маја 2009. године до августа 2009. године исплати износ од 5.162,22 долара и 97.917,53 динара, са каматом на појединачно опредељене новчане износе, од доспелости сваког појединачног износа до исплате, на доларе све у динарској противвредности. Ставом другим изреке, усвојен је евентуални тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име неисплаћене зараде за период од маја 2009. године до августа 2009. године исплати износ од 3.600 долара и 201.400,49 динара, са каматом на појединачно опредељене новчане износе од доспелости сваког износа до исплате, на доларе све у динарској противвредности. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 383.600,22 динара, са каматом од дана наступања услова за извршност пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3116/2023 од 03.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. Предмет тужбеног захтева је исплата зараде тужиоцу док је био радно ангажован у ... у спорном периоду. Побијана пресуда, којом је тужбени захтев тужиоца усвојен, донета је применом одредби Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05), на основу утврђеног чињеничног стања да је тужилац код туженог био у радном односу почев од 05.03.2008. године на пословима ...-..., да је од стране туженог био радно ангажован у ..., да је тужени тужиоцу исплаћивао зараду преко девизног рачуна који је био отворен код банке, у складу са усменим договором, да је од 01.01.2009. године тужилац примао зараду у висини од 1.800 USD, до априла 2009. године, а на основу налаза и мишљења судског вештака утврђено је да тужени тужиоцу на име неисплаћене зараде за период од маја 2009. године до августа 2009. године није исплатио износ од 3.600 USD и 201.400,49 динара. О овом праву тужиоца судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда, у којима је одлучивано о захтевима тужилаца, са истим или сличним правним основом, због чега нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, јер није потребно да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе нити ново тумачење права.

Са напред наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 441.ЗПП, прописано је да, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Из наведене одредбе произлази да у свим другим случајевима ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности предмета спора побијаног дела, применом члана 403. став 3.ЗПП.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 28.11.2011. године, а вредност предмета спора је динарска противвредност 3.600 USD и 201.400,49 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да је ревизија тужене недозвољена, на основу члана 403. став 3. ЗПП, са којих разлога је, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд одлучио, као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић